

Amnesty International

- [Despre Amnesty International](#)
- [Studiu de caz: Darfur](#)
- [Studiu de caz: „Tacticile ucrainene pun în pericol civilii”. Amnesty International, Raportul din Ucraina, 4 august 2022](#)

Despre Amnesty International

Istoric

Pe 19 noiembrie 1960, avocatul britanic Peter Benenson a citit într-un articol din ziar că doi studenți portughezi din Coimbra au fost închiși doar pentru că au ținut un toast pentru libertate. În acea perioadă, Guvernul din Portugalia condus de António Salazar era de natură autoritară și puternic anticomunist, suprimând dușmanii statului, care erau considerați anti-portughezi. Întrucât Benenson era un activist pentru drepturile omului, în 1961 publică drept răspuns, articolul „The Forgotten Prisoners”, în ziarul The Observer, lansând astfel campania „Apel pentru Amnistie” care a provocat un răspuns semnificativ. „Retipărit în ziare din întreaga lume, apelul său la acțiune a stârnit ideea că oamenii de pretutindeni se pot uni în solidaritate pentru dreptate și libertate.”[1] În iulie 1961, Benenson, împreună cu prietenul său Eric Baker (un activist britanic, care, printre altele, a ocupat funcția de Președinte al organizației Quaker Peace and Social Witness, din Marea Britanie) au hotărât că ideea lansată prin intermediul articolului din The Observer va sta la baza unei organizații permanente, Amnesty, prima întâlnire având loc la Londra. Benenson s-a asigurat că toate cele trei partide politice majore sunt reprezentate, reunind membri ai Parlamentului din Partidul Laburist, Partidul Conservator și Partidul Liberal. Așadar, ceea ce a început ca un scurt apel a devenit curând o mișcare internațională permanentă care lucrează pentru a-i proteja pe cei închiși pentru exprimarea non-violentă a opiniilor lor și pentru a asigura recunoașterea la nivel mondial a articolelor 18 și 19 (referitoare la așa-numitele libertăți constituționale și libertăți spirituale, publice și politice) din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Prezența globală a Amnesty International (AI) a crescut în mod constant, nu doar în ceea ce privește numărul de membri, ci și în privința resurselor, care au permis extinderea programului organizației. Organizația a fost distinsă cu Premiul Nobel pentru Pace în 1977 pentru „apărarea demnității umane

împotriva torturii și a violenței.”[2] În domeniul organizațiilor internaționale pentru drepturile omului, Amnesty International are a treia cea mai lungă istorie, după Federația Internațională pentru Drepturile Omului și Societatea Anti-Sclavie.

Structură

Amnesty International[1] este o organizație bazată pe apartenența voluntară la nivel mondial și este formată din filiale naționale (secții și structuri), rețele internaționale, grupuri afiliate și membri internaționali. Structura globală a AI este după cum urmează:

- Adunarea Globală este cel mai înalt organ de decizie, alcătuit din reprezentanți ai entităților membre și din partea membrilor internaționali. Printre atribuțiile acesteia se numără: „aprobarea strategiei globale care permite punerea în aplicare a Viziunii și Misiunii, inclusiv a Obiectivelor strategice; alege, supraveghează și are puterea de a demite Consiliul Internațional; aprobă modificările aduse Statutului; primește rapoarte despre performanța organizației, inclusiv în ceea ce privește conformitatea cu cerințele globale.”[3] Adunarea Globală este formată din următorii reprezentanți cu drept de vot: o persoană din fiecare entitate membră și o persoană din fiecare membru internațional. Adunarea Globală se întrunește o dată pe an într-o întâlnire regulată. Întâlnirile de urgență pot fi convocate în orice moment de către Consiliul Internațional sau de către o majoritate simplă a reprezentanților permanenți. „Adunarea Globală alege un președinte care servește pentru un termen de doi ani și poate avea maximum trei mandate consecutive.”[4]

-Consiliul Internațional raportează și este responsabil în fața Adunării Globale. Acesta furnizează propuneri pentru a fi aprobate de către Adunarea Globală, inclusiv la nivelul sistemului de evaluare financiară internațională, al procedurilor de guvernanță globală, dar și în ceea ce privește standardele globale și Obiectivele Strategice. Totodată, Consiliul Internațional supraveghează finanțele, supraveghează munca și operațiunile Secretariatului Internațional. Acesta are nouă membri (inclusiv Trezorerul) aleși de Adunarea Globală, putând fi numiți până la doi membri suplimentari chiar de către

Consiliu ca membri cooptați, însă aceștia nu au drept de vot. Reuniunile Consiliului Internațional pot avea loc doar dacă sunt prezenți cel puțin cinci membri aleși. Membrii sunt aleși pentru un termen de 3 ani, cu maximum două mandate consecutive, iar membrii cooptați sunt aleși pentru un termen de 2 ani, cu maximum două mandate consecutive. Membrii aleși ai Consiliului trebuie să fie din țări și teritorii diferite.

- Secretariatul Internațional (SI) este supravegheat de către Consiliu și sprijină, permite și implementează activitatea și funcționarea Organizației prin: „reprezintă AI în mediul internațional prin Secretarul General; conduce și coordonează activitatea de cercetare a mișcării în domeniul drepturilor omului; dezvoltă strategii globale, politici și standarde și asigură coordonarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea acestora.”[5] Secretarul general este directorul executiv al Secretariatul Internațional și este numit și responsabil în fața Consiliului Internațional.

Pe lângă aceste instituții, Amnesty International include și secțiuni, grupuri, persoane și rețele.

- Secțiunile desfășoară activitatea organizației la nivel național și/sau regional. AI are secțiuni înființate în peste 70 de țări. Ele sunt responsabile pentru: „lobby la administrația locală; organizarea de campanii, strângeri de fonduri, comunicații în țara/regiunea lor; dezvoltarea de strategii pentru munca în domeniul media; recrutarea de noi susținători pentru organizație și efectuarea propriilor proiecte de cercetare (sub tutela Consiliului) care se concentrează pe abuzurile drepturilor omului în propria lor țară.”[6]

- Mulți dintre membrii organizației fac parte dintr-un grup din comunitatea lor, indiferent dacă acesta este cartierul local, orașul sau locul de muncă, colegiul sau lăcașul de cult. Grupurile AI sunt unități oficiale ale organizației, iar unele dintre cele mai importante activități ale acesteia se desfășoară la nivel de grup. Grupurile desfășoară activități precum campanii, educație, angajarea contactelor mass-media locale, strângerea de fonduri și recrutarea de membri și activiști. Grupurile participă, de asemenea, la luarea deciziilor AI, contribuind la consultări naționale și internaționale, participând la adunările generale anuale și participând la grupurile de lucru ale

secțiunilor.

- O persoană care contribuie și împărtășește Viziunea, Misiunea și valorile fundamentale ale Amnesty International poate deveni membru individual prin aderarea fie la o secțiune sau structură, fie prin plata unei taxe de membru către Secretariat.

- „Structurile realizează munca mișcării într-o țară sau teritoriu în care nu există o secțiune. Structurile sunt responsabile în fața membrilor locali și lucrează cu membrii, susținătorii și activiștii din țara sau teritoriul respectiv. Acestea funcționează cu caracter temporar și au obiectivul de a fi aprobate la statutul de secțiune.”[7]

Obiective

„Viziunea Amnesty International este a unei lumi în care fiecare persoană se bucură de toate drepturile omului consacrate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente internaționale privind drepturile omului. În urmărirea acestui obiectiv, misiunea Amnesty International este de a întreprinde cercetări și acțiuni concentrate pe prevenirea și stoparea abuzurilor grave ale acestor drepturi.”[8] În mod concret, Amnesty International urmărește combaterea abuzurilor drepturilor omului în întreaga lume, aducerea celor care comit astfel de abuzuri în fața justiției, schimbarea legilor opresive și eliberarea oamenilor închiși doar pentru că și-au exprimat părerea.

Finanțare

Amnesty International este finanțată, în mare parte, din taxe și donații de la membrii săi din întreaga lume. „Aceste donații personale și neafiliate permit Amnesty International să își mențină independența deplină față de orice guvern, ideologie politică, interese economice sau religii. Al nu caută și nici nu acceptă fonduri pentru cercetarea în domeniul drepturilor omului de la guverne sau partide politice, acceptând sprijin doar din partea întreprinderilor care au fost verificate cu atenție.”[9] Prin intermediul unei strângeri etice de fonduri care duce la donații de la persoane,

sunt capabili să rămână fermi și neclintiți în apărarea drepturilor universale și indivizibile ale omului. Cu toate acestea, AI a primit granturi, în ultimii zece ani, de la Departamentul pentru Dezvoltare Internațională din Regatul Unit (DFID), Comisia Europeană, Departamentul de Stat al Statelor Unite și alte guverne. De exemplu, „organizația de caritate din cadrul Amnesty International a primit un grant de 842.000 de lire sterline (făcând parte dintr-un premiu de patru ani) de la DFID în 2011. Utilizarea acestui grant este însă restricționată, deoarece poate fi folosit doar de Caritate în sprijinul activității sale de educație pentru drepturile omului în Africa.”[10]

Referințe

Amnesty International. (n.d.). *Who we are*. <https://www.amnesty.org/en/who-we-are/>

The Nobel Peace Prize. (1977, December 10). *Award ceremony speech*. <https://www.nobelprize.org/prizes/peace/1977/ceremony-speech/>

Amnesty International. (2019, September 1). *Statute of Amnesty International*. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol20/1045/2019/en/>

Amnesty International. (2019, September 1). *Statute of Amnesty International*. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol20/1045/2019/en/>

Amnesty International. (2019, September 1). *Statute of Amnesty International*. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol20/1045/2019/en/>

Amnesty International. (n.d.). *Structure and People*. <https://www.amnesty.org/en/about-us/how-were-run/structure-and-people/>

Amnesty International. (2019, September 1). *Statute of Amnesty International*. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol20/1045/2019/en/>

Amnesty International. (n.d.). *Amnesty International's Statute*. <https://www.amnesty.org/en/about-us/how-were-run/amnesty-internationals-statute/>

Amnesty International. (n.d.). *Finances and pay*. <https://www.amnesty.org/en/about-us/how-were-run/finances-and-pay/>

Amnesty International Charity Limited. (2011, November 1). *Report and financial statements for the year ended 31 March 2011.*

<https://www.amnesty.org/en/documents/fin40/007/2011/en/>

Amnesty International. (n.d.). *What we do: Armed Conflict.*

<https://www.amnesty.org/en/what-we-do/armed-conflict/>

Amnesty International. (2016, September 29). *Sudan: Scorched earth, poisoned air: Sudanese government forces ravage Jebel Marra, Darfur.*

<https://www.amnesty.org/en/documents/afr54/4877/2016/en/>

International

Studiu de caz: Darfur

Amnesty International lucrează pentru promovarea și apărarea drepturilor omului. Pentru a realiza aceste obiective, AI vizează în primul rând guvernele, dar raportează și despre organisme neguvernamentale și persoane private. În mod concret, există 6 domenii cheie de care se ocupă organizația:

- drepturile femeilor, copiilor, minorităților și indigenilor;
- sfârșirea practicilor de tortură;
- abolirea pedepsei cu moartea;
- drepturile refugiaților;
- drepturile prizonierilor de conștiință;
- protecția demnității umane.

Încă de la jumătatea anilor 1960, AI s-a implicat atât în diverse crize din mai multe state, cât și în episoade de tortură, de arestări din motive rasiale, politice și religioase. Așadar, în 2016, folosind o combinație de mărturii ale supraviețuitorilor și imagini din satelit, Amnesty International a furnizat „dovezi credibile că forțele guvernamentale sudaneze au comis crime de război și crime împotriva umanității – inclusiv utilizarea armelor chimice – în regiunea Jebel Marra din Darfur, Sudan.”[1] În ianuarie 2016, forțele guvernamentale sudaneze au lansat o campanie militară la scară largă în regiunea Jebel Marra, din Darfur, Sudan. Atacurile terestre și aeriene coordonate au vizat locații din Jebel Marra până în luna mai. După aceea, ploile sezoniere din Darfur s-au intensificat, făcând atacurile la sol nepractice; operațiunile aeriene au continuat până la jumătatea lunii septembrie. Guvernul a lansat campania militară pentru a ataca și a obține controlul asupra pozițiilor deținute de membrii Armatei de Eliberare a Sudanului și, la rândul său, pentru a pune capăt „rebeliunii” din Darfur. Impactul violenței asupra populației civile care locuiește în zona Jebel Marra a

fost greu de cuantificat, întrucât, din cauza restricțiilor de acces impuse de către Guvern, informațiile despre conflict au fost foarte greu de obținut. Niciun jurnalist internațional sau național, anchetator pentru drepturile omului sau actor umanitar nu a avut permisiunea de a efectua o evaluare credibilă a drepturilor omului sau a situației umanitare în zonele afectate de conflict. De asemenea, Guvernul a împiedicat Operațiunea hibridă UA/ONU în Darfur (UNAMID) să acceseze zonele afectate. „Din cauza restricțiilor de acces, Amnesty International a efectuat cercetările pentru acest raport de la distanță. Aceasta a intervievat 231 de persoane prin telefon sau prin internet, inclusiv 184 de supraviețuitori ai abuzurilor comise de forțele guvernamentale în Jebel Marra între ianuarie și septembrie 2016. Al a coroborat mărturiile acestor supraviețuitori cu imagini din satelit, fotografii statice, rapoarte ONU și mass-media.”[2] pentru a realiza un document care a contribuit, în mod semnificativ, la rezoluțiile Consiliului de Pace și Securitate al UA și ale Consiliului de Securitate al ONU, prin care forța de menținere a păcii din Darfur — UNAMID — trebuia să întărească protecția militară și ajutorul de urgență în zona Jebel Marra.

Studiu de caz: „Tacticile ucrainene pun în pericol civilii”. Amnesty International, Raportul din Ucraina, 4 august 2022

Introducere

Forțele Armate Ucrainene (FAU) au expus populația civilă la vătămări prin găzduirea bazelor militare și operarea armelor în zone rezidențiale populate, inclusiv în școli și spitale, odată ce au respins invazia rusă începută în februarie 2022.

Astfel de tactici încalcă Legea Umanitară Internațională și pun în pericol civilii, transformând obiectivele civile în ținte militare. Atacurile ulterioare ale Forțelor Armate ale Federației Ruse (FAFR) asupra zonelor populate au ucis civili și au distrus infrastructura civilă.

„Am documentat o tendință al forțelor ucrainene de a pune civilii în pericol prin încălcarea legilor de război privitoare la operațiunile militare din zonele civile”-a declarat Agnès Callamard, Secretarul General al Amnesty International.

Trebuie menționat că, tendința sus-menționată nu se aplică fiecărui atac documentat de către Amnesty. În alte locații unde Amnesty a concis crime de război ale Rusiei, inclusiv în anumite zone ale orașului Harkov, organizația nu a găsit dovezi ale prezenței trupelor ucrainene în zonele civile lovite de către FAFR.

În perioada aprilie-iulie 2022, cercetătorii Amnesty International au petrecut câteva săptămâni investigând zonele lovite de către FAFR în Harkov, Donbass și Nikolaev. Organizația a studiat zonele afectate, a intervievat victimele și rudele acestora, dispozitive specializate fiind de asemenea folosite pentru a investiga din punct de vedere balistic, loviturile FAFR.

În timpul investigațiilor, cercetătorii au găsit dovezi ce arată cum FAU au lansat atacuri din zone rezidențiale civile, s-au adăpostit în clădiri civile, acțiuni observate în 19 orașe și localități din regiunile vizate. Laboratorul de Evidență al Crizelor, aflat în subordinea Amnesty International, a analizat și furnizat date din satelit ce confirmă și mai mult veridicitatea unora dintre aceste incidente.

Majoritatea zonelor rezidențiale unde soldații s-au adăpostit erau localizate la câțiva kilometri de linia frontului. Alternative fezabile erau disponibile în așa fel încât civilii să nu fie puși în pericol:

baze militare sau zonele dens împădurite din zonă sau orice alt fel de structură aflată departe de zonele rezidențiale. În cazurile pe care le-a documentat, Amnesty International nu cunoaște dacă trupele ucrainene care s-au stabilit în clădiri și zone rezidențiale au solicitat/au gestionat civilii cu scopul de a îi evacua zona. Putem vorbi despre un eșec în ceea ce privește luarea măsurilor fezabile pentru protecția civililor.

Lansarea atacurilor din zone civile populate

Supraviețuitorii și martorii atacurilor rusești din Donbass, Harkov și Nikolaev au relatat celor de la Amnesty International că FAU operau în vecinătatea locuințelor, expunând astfel zona la tirul de răspuns al forțelor ruse. Inspectorii Amnesty au fost și ei martori la astfel de evenimente în numeroase locații.

Legea Umanitară Internațională solicită tuturor părților unui conflict să evite localizarea, în cel mai fezabil mod posibil, a obiectivelor militare în vecinătatea zonelor dens populate. Alte obligații pentru a proteja civilii de efectele atacurilor includ îndepărtarea acestora din vecinătatea obiectivelor militare, dând în paralel avertizări civililor legate de atacurile ce ar putea afecta populația din zonă.

Mama unui bărbat de 50 de ani ucis pe 10 iunie într-un atac cu rachete din sudul Nikolaev-ului a relatat pentru Amnesty: *„Armata stătea într-o casă aproape de casa noastră iar fiul meu le ducea adeseori de mâncare soldaților. L-am rugat de câteva ori să stea departe de zona aceea deoarece mă temeam pentru el. În acea după-amiază, când s-a petrecut atacul, fiul meu se afla în curtea casei noastre iar eu eram în casă. A fost ucis pe loc. Corpul lui a fost rupt în bucăți. Casa noastră a fost parțial distrusă”*. Inspectorii Amnesty au găsit echipament și uniforme militare în casa de vis-a-vis.

Mykola, care locuiește într-un bloc turn din vecinătatea Lisichansk-ului (Donbass), clădire lovită repetat de către atacurile rusești (în urmă căruia un om în vârstă a decedat) a relatat pentru Amnesty International: *„Nu înțeleg de ce armata noastră trage din orașe și nu de pe câmp”*. Alt locuitor, un bărbat de 50 de ani, a spus: *„Este fără dubiu activitate militară în vecinătate”*. Când de acolo se aud focuri, noi auzim focurile ce vin după”. Cercetătorii Amnesty au văzut cum soldații folosesc o clădire rezidențială aflată la aproximativ 20 de metri de adăpostul folosit de către locuitori, în acel loc pierzându-și viața bărbatul sus-menționat.

La 6 mai, într-un oraș din Donbass, FAFR au folosit controversatele muniții cu dispersie asupra unei zone cu case învecinate poziției de artilerie ucrainene. Fragmentele de obuz au avariat pereții casei unde Anna, 70 de ani, locuiește împreună cu fiul și mama ei de 95 de ani. Anna a relatat: *„Fragmentele au zburat prin uși, eram înăuntru. Artileria ucraineană se afla aproape de câmpul meu...Soldații erau în spatele câmpului, în spatele casei...i-am văzut ieșind și intrând...de când a început războiul...Mama mea este...paralizată, așadar nu am putut pleca”*.

La începutul lui Iulie, un fermier a fost rănit după ce FAFR au lovit un depozit agricol în regiunea Nikolaev. La câteva ore după atac, cercetătorii Amnesty au văzut atât prezența personalului militar ucrainean cât și a vehiculelor de luptă în zona de depozitare a grâului, martorii locali confirmând că FAU utilizau depozitul, localizat peste drumul fermei unde lucrează și locuiesc civilii.

În Bahmut, câțiva locuitori au relatat pentru Amnesty International că FAU au utilizat o clădire la nici 20 de metri de strada unde se afla o clădire rezidențială înaltă. Pe 18 mai, o rachetă rusească a lovit fațada clădirii, afectând parțial 5 apartamente și alte clădiri învecinate. Kateryna, o locuitoare care a supraviețuit atacului a relatat: *„Nu am înțeles ce s-a întâmplat. Erau geamuri sparte și o grămadă de praf la mine în casă...Am rămas aici deoarece mama mea nu a vrut să plece. Are*

probleme de sănătate". Alți 3 locuitori au relatat pentru Amnesty că, înainte de atac, FAU foloseau o clădire aflată vis-a-vis de blocul lovit, două camioane militare fiind parcate în fața altei case lovite de către rachetă. Cercetătorii Amnesty au găsit dovezi ale prezenței militare atât în afara cât și în exteriorul clădirii, inclusiv saci de nisip și folie neagră de plastic ce masca geamurile, truse americane de tip IFAK fiind, de asemenea, observate.

„Nu avem cuvinte pentru ceea ce face armata dar noi suferim” a menționat un locuitor al zonei.

Baze militare în spitale

Cercetătorii Amnesty International au observat cum FAU utilizează *,de facto*, spitalele pe post de baze militare, acțiune observată în 5 locații. În două orașe, zeci de soldați se odihneau, plimbându-se și consumând rații militare în spitale. În alt oraș, soldații trăgeau de lângă spital.

Un atac aerian rus din 28 aprilie a rănit doi angajați ai unui laborator medical din suburbia Harkovului, după ce FAU formaseră o bază militară în clădire. Utilizarea spitalelor pentru scopuri militare este o încălcare clară a Dreptului Umanitar Internațional.

Baze militare în școli

FAU au făcut o rutină din formarea bazelor militare în școlile din Donbass și Nikolaev. Școlile au fost temporar închise pentru elevi odată cu începerea conflictului dar, în cele mai multe cazuri, clădirile se aflau aproape de zonele civile. În 22 din cele 29 de școli vizitate de către Amnesty, cercetătorii au găsit fie soldați ce foloseau clădirile fie dovezi ale unei prezențe anterioare/prezente ale FAU (uniforme, muniție, rații alimentare și vehicule).

FAFR au lovit multe dintre școlile folosite de către trupele ucrainene. În cel puțin trei orașe, după bombardamentul rusesc al zonei, soldații FAU s-au mutat în școlile din apropiere, punând vecinătatea civilă într-un mare pericol.

Într-un oraș din sudul Odesei, Amnesty International a văzut obiceiul FAU de a folosi zonele civile pentru grupări și formări de baze, vehicule fiind camuflate sub copacii zonelor rezidențiale, folosind de asemenea alte două școli aflate în zone aglomerate. Atacurile rusești din vecinătatea școlilor au ucis și rănit câțiva civili în perioada aprilie-iunie 2022.

În Bahmut, FAU foloseau o universitate drept bază când o rachetă rusească îi lovește incinta pe 21 mai, ucigând 7 soldați. Universitatea este adiacentă unei clădiri rezidențiale înalte, ea fiind avariată împreună cu alte case pe o rază de 50 metri. Cercetătorii Amnesty au găsit rămășițele unui vehicul militar în curtea universității bombardate.

Legea Umanitară Internațională nu specifică o interdicție a părților combatante de a se grupa în clădirile școlilor care nu sunt funcționale. Totuși, armatele au obligația de a evita utilizarea școlilor din zonele civile pline cu oameni, atâta timp cât situația permite acest lucru. Într-o situație critică, trupele sunt obligate să anunțe civilii și, dacă este necesar, să le asigure evacuarea. Aceste demersuri nu au fost observate în cazurile examinate de către Amnesty International.

Conflictele armate afectează grav dreptul copiilor la educație, utilizarea în scop militar a școlilor putând duce la distrugerii care privează și mai mult elevii de a-și exercita acest drept odată cu finalizarea războiului. Ucraina se numără printre cele 114 state care au susținut *Declarația Școlilor Sigure*, un acord menit să protejeze educația lovită de conflict, permițând părților să utilizeze infrastructura educațională doar atunci când nu există o alternativă viabilă.

Concluzii

Forțele Armate ale Federației Ruse au utilizat diferite tipuri de muniții, toate provocând daune extrem de mari. Practica Forțelor Armate Ucrainene de a se ascunde în zone civile nu legitimează în vreun fel atacurile rusești asupra acestor zone. Ambele tabere sunt obligate să gestioneze și să prevină orice fel de pericol care ar putea afecta populația civilă. Atacurile nediscriminatorii în urma cărora sunt uciși civili sau obiective civile constituie crime de război.

„Guvernul Ucrainean ar trebui să dea imediat asigurări că trupele sale vor fi relocate departe de zonele civile sau ar trebui să evacueze civilii din zonele unde trupele desfășoară operațiuni. Armatele nu ar trebui niciodată să utilizeze spitalele pentru a se angaja în luptă și ar trebui să folosească școlile sau casele civile doar ca o ultimă soluție atunci când nu mai există alternative fezabile” a relatat Agnès Callamard.

Amnesty International a contactat Ministerul Apărării Ucrainean legat de descoperirile din 29 iulie 2022. La momentul publicării raportului de față, acesta nu a dat încă un răspuns.

SURSE: <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/08/ukraine-ukrainian-fighting-tactics-endanger-civilians/>